

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

14.8.2009

B7-.../2009

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av frågan för muntligt besvarande B7-.../2009

i enlighet med artikel 115.5 i arbetsordningen

om effekterna av den globala finansiella och ekonomiska krisen på
utvecklingsländerna och utvecklingssamarbetet

Eva Joly
för utskottet för utveckling

Europaparlamentets resolution om effekterna av den globala finansiella och ekonomiska krisen på utvecklingsländerna och utvecklingssamarbetet

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av G20-toppmötet i London den 2 april 2009 och dess förklaring om en global plan för återhämtning och reform,
- med beaktande av FN:s millenniedeklaration av den 8 september 2000, i vilken världssamfundet gemensamt fastställde kriterier för att utrota fattigdom och svält i de s.k. millennieutvecklingsmålen,
- med beaktande av rapporten från Världsbanken och Internationella valutafonden med titeln ”Global Monitoring Report 2009: A Development Emergency” som offentliggjordes i april 2009,
- med beaktande av Världsbankens rapport med titeln ”Global Development Finance: Charting a Global Recovery 2009” som offentliggjordes i juni 2009,
- med beaktande av FN:s konferens om finanskrisen och den ekonomiska krisen i världen och dess följder för utvecklingen, och FN:s generalförsamlings antagande av resultatet av konferensen genom resolution 63/303 av den 9 juli 2009,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 8 april 2009 om att hjälpa utvecklingsländerna att hantera krisen (KOM(2009)0160),
- med beaktande av slutsatserna från rådets (allmänna frågor och yttre förbindelser) möte den 18 maj 2009 om att hjälpa utvecklingsländerna att hantera krisen,
- med beaktande av sin resolution av den 14 mars 2006 om den internationella valutafondens strategiska översyn¹,
- med beaktande av professor Ngaire Woods studie om det internationella gensvaret på den globala krisen och reformen av de globala finans- och stödstrukturerna²,
- med beaktande av frågan till kommissionen av den 3 september 2009 om effekterna av den globala finansiella och ekonomiska krisen på utvecklingsländerna och utvecklingssamarbetet (O-.../2009 – B7 .../2009),
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

1. Europaparlamentet betonar att trots att utvecklingsländerna inte förorsakade den globala

¹ EUT C 291 E, 30 november 2006, s. 118.

² En studie som beställts av utredningsavdelningen vid Europaparlamentets generaldirektorat för EU-extern politik och som snart kommer att offentliggöras.

finansiella och ekonomiska krisen så drabbas de oproportionerligt av den med en dramatisk nedgång i tillväxt och sysselsättning, negativa effekter på handelsbalansen och betalningsbalansen, en kraftig minskning av det privata nettokapitalinflödet och utländska direktinvesteringar, begränsad tillgång till kredit- och handelsfinansiering, minskade penningförsändelser, häftiga svängningar i växelkurserna, kollapsade reserver, ökad instabilitet och fallande råvarupriser samt minskade inkomster från turism.

2. Europaparlamentet instämmer i FN:s generalsekreterare Ban Ki-Moons bedömning att den globala finanskrisen har orsakat en utvecklingskris som innebär att de med möda uppnådda framstegen med att minska fattigdomen, svälten och barnadödligheten samt med att utöka grundskoleutbildningen, jämställdheten, tillgången till rent dricksvatten och acceptabla sanitära förhållanden äventyras eller till och med byts mot en tillbakagång – kort sagt, den globala finanskrisen sätter uppnåendet av millennieutvecklingsmålen på spel.
3. Europaparlamentet konstaterar med stor oro att krisen redan har orsakat ett omfattande mänskligt lidande och får förödande konsekvenser för de sårbara befolkningsgrupperna i de fattigaste länderna. Antalet arbetslösa förväntas öka med ytterligare 23 miljoner och andelen extremt fattiga med upp till 90 miljoner bara under 2009. Barnadödligheten väntas öka med ytterligare 200 000 till 400 000 fall per år i genomsnitt mellan 2009 och 2015 – det år som är tidsgränsen för millennieutvecklingsmålen i utvecklingsländerna.
4. Europaparlamentet understryker att många utvecklingsländer menar att samtliga av deras källor till utvecklingsfinansiering påverkats av krisen och att de inte kommer att kunna trygga de med möda uppnådda ekonomiska vinsterna utan omfattande stöd utifrån.
5. Europaparlamentet välkomnar G20-gruppens erkännande av sitt kollektiva ansvar för att minska de sociala följderna av krisen för att minimera långvariga förluster för den globala potentialen, dess bekräftande av redan ingångna åtaganden om stöd och dess löften om nya resurser, inbegripet 50 miljarder USD för att stödja det sociala skyddet, öka handeln och skydda utvecklingen i låginkomstländerna, en betydande ökning av krisstödet i utvecklingsländerna och mer resurser för socialt skydd i de fattigaste länderna.
6. Europaparlamentet oroas över att de utlovade ekonomiska medlen inte kommer att räcka till eller riktas mot de mest behövande länderna och heller inte kommer att sättas in flexibelt eller snabbt nog för att åstadkomma den skillnad som krävs i utvecklingsländerna.
7. Europaparlamentet välkomnar de ökade anslagen till Internationella valutafonden och andra internationella finansiella institutioner. Parlamentet välkomnar också de reformer av Internationella valutafonden som nyligen genomförts, bland annat att tillväxtländerna får en ökad roll, att fondens villkor ”strömlinjeformas” samt att ett starkare fokus läggs på att anpassa villkoren efter de specifika omständigheterna i länderna. Att bara införa en extra ställföreträdande direktör är dock otillräckligt för att förbättra utvecklingsländernas tyngd och representativitet och parlamentet uppmanar till ytterligare reformer.
8. Europaparlamentet är djupt oroat över att 82 procent av internationella valutafondens nyligen utlånade medel från och med juli 2009 har gått till länder i Europa och att endast 1,6 procent har gått till länder i Afrika, vilket är ett tecken på att merparten av de

tillgängliga resurserna kanske kommer att tilldelas inkomststarka tillväxtmarknader och medelinkomstländer som sannolikt kommer att kunna återbetala de lån som de mottar.

9. Europaparlamentet begär att de extra 6 miljarderna USD från försäljningen av Internationella valutafondens guldreserver snabbt sätts in i som finansiering till förmånliga och flexibla villkor för de fattigaste länderna. Parlamentet noterar med stor oro att Internationella valutafonden beräknar att den endast kan täcka omkring 2 procent av låginkomstländernas behov av yttre stöd (brutto), vilket understryker behovet av att andra institutioner och givare tillhandahåller ytterligare medel och lån till förmånliga villkor.
10. Europaparlamentet beklagar att Världsbanken lämnades att reagera på krisen i huvudsak genom sina egna befintliga resurser och instrument trots att ett effektivt svar på krisen skulle kräva en ny och stor resurstilldelning och trots G20-ledarnas löften om att tillhandahålla resurser till socialt skydd för de fattigaste länderna, bland annat genom investeringar för att trygga livsmedelsförsörjningen på lång sikt och genom frivilliga bilaterala bidrag till Världsbankens sårbarhetsram (Vulnerability Framework), inbegripet krisinstrumentet för infrastruktur (Infrastructure Crisis Facility) och fonden för omedelbara sociala åtgärder (Rapid Social Response Fund).
11. Europaparlamentet noterar med stor oro att detta resulterade i att Världsbanken inte kunde hjälpa ett stort antal länder som drabbats särskilt hårt av krisen, men som inte uppfyller de kriterier som ställs av Internationella banken för återuppbyggnad och utveckling eller Internationella utvecklingsfonden eller de tilldelningsmodeller som ställer krav på låntagares kreditvärdighet och goda resultat. Parlamentet anser att denna dåliga matchning i finansiering understryker grundläggande problem i Världsbankens politik, vilken minimerar riskerna för institutionen och de medlemmar som inte är i behov av lån på bekostnad av de medlemmar från utvecklingsländerna som är i behov av lån.
12. Europaparlamentet understryker att Bretton Woods-institutionernas oförmåga att möta låginkomstländernas behov, så att dessa skulle kunna tackla krisen, i första hand beror på att dessa institutioners förvaltningar är föråldrade och sedan länge borde ha reformerats. Reformerna behövs för att öka institutionernas betydelse, legitimitet och effektivitet samt deras lyhörighet och förmåga att hjälpa utvecklingsländer. Parlamentet begär att sådana reformer genomförs omedelbart.
13. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemmar att axla sitt ansvar som viktiga internationella aktörer och arbeta för att de nödvändiga reformerna av Bretton Woods-institutionerna genomförs skyndsamt samt under tiden fylla de allvarliga luckorna i G20-gruppens, Internationella valutafondens och Världsbankens hantering av krisen genom att snabbt bevilja bistånd till utvecklingsländerna och säkerställa snabba utbetalningar till länder vars investeringar för att uppnå millennieutvecklingsmålen nu är i farozonen på grund av en extern chock, nämligen finanskrisen, som ligger helt utanför deras inflytande och kontroll.
14. Europaparlamentet välkomnar EU:s planer att tidigarelägga 8,8 miljarder EUR i utvecklingsbistånd, budgetstöd och jordbruksfinansiering som omedelbar åtgärd samt föreslaget om 500 miljoner EUR för att stödja sociala utgifter i utvecklingsländer genom den särskilda sårbarhets-FLEX-mekanismen för AVS-länderna. Budgetstödet bör inriktas på områdena hälsa, anständiga arbetsförhållanden och utbildning samt sociala tjänster och

grön tillväxt i form av sektorsinriktat budgetstöd.

15. Europaparlamentet konstaterar emellertid att frånsatt de 100 miljoner EUR som beviljats EU–Afrika-förvaltningsfonden för infrastruktur kommer allt övrigt stöd från redan befintliga åtaganden, och parlamentet begär därför att ytterligare medel anslås. Parlamentet oroas över hur kommissionen under kommande år ska kunna fylla upp den finansieringslucka som orsakats av det nu tidigare lagda budgetstödet.
16. Europaparlamentet framhåller att omfattningen av det officiella utvecklingsbiståndet inte är tillräckligt för att möta de avsevärt ökade behov i utvecklingsländerna som krisen förorsakat och uppmanar kommissionen att lägga fram nya förslag till innovativa finansieringsmekanismer.
17. Europaparlamentet uppmanar EU att se till att lämpliga globala regleringsbestämmelser införs, så att man förhindrar att ytterligare en finanskris inträffar.
18. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, FN:s organisationer, Internationella valutafonden och Världsbanken samt till Internationella valutafondens och Världsbankens styrelseledamöter från EU:s medlemsstater.